

Nr 422.

Av herr **Andersson** i Falkenberg **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 85, angående ändrade grunder för statsbidrag till dispensärverksamhet för tuberkulosens bekämpande.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 85 framlägges förslag till ändrade grunder för statsbidrag till dispensärverksamheten för tuberkulosens bekämpande.

Den nya organisationen ansluter sig till de grunder som angåvos i de nya författningsbestämmelserna angående statsbidrag till avlöning åt distriktsköterskor m. m. vid 1935 års riksdag och som kommit till uttryck i kungl. kungörelsen av den 28 juni 1935 (nr 428) angående bidrag till distriktsvård. Verkningarna av dessa beslut kan man ännu icke yttra sig om, då det stadgades en övergångstid av 5 år, och de väl ännu icke helt kunnat tillämpas.

I den kungl. propositionen lämnas en ingående redogörelse över dispensärverksamhetens uppkomst, utveckling och nuvarande organisationsform. Övervägande antalet dispensärer äro organiserade med en tjänsteläkare som ansvarig dispensärläkare. Undantag härifrån utgör endast Älvsborgs och Hallands län. I Älvsborgs län (s. k. Älvsborgstypen) äro dispensärernas antal fem av vilka tre äro förslagda till länets tre sanatorier med respektive sanatorieläkare som dispensärläkare. De två övriga äro försedda med av landstinget anskaffad röntgenutrustning. I Hallands län (s. k. Hallandstypen) finnas inga lokala dispensärläkare, utan tjänstgör en enda dispensärläkare vid samtliga dispensärer. Denne som är helt avlönad har fullgod sanatorieläkarekompetens och är fullt förfaren i tuberkulosens diagnostik och behandling. Han håller på bestämda veckodagar mottagning vid var och en av länets lokala dispensärer. Två av dessa äro utrustade med röntgeninstallation, dit folk vid behov kunna överföras för röntgenundersökning. Den för hela länet anställde dispensärläkarens undersökningar äro således fullt kvalificerade specialistundersökningar.

Dessa båda från den övriga dispensärorganisationen skilda vårdformer ha från vitt skilda håll erhållit det bästa vitsord och lämnat gott resultat. Detta gäller särskilt »Hallandstypen». I den kungl. propositionen ha medicinalstyrelsen, sid. 15, och departementschefen, sid. 60, givit uttryck härför.

Länsstyrelsen i Hallands län och landstingets förvaltningsutskott hava i avgivet yttrande, sid. 33 i propositionen, vitsordat den goda erfarenhet, som vunnits av länets dispensärverksamhet, och hemställt »att vid ett genomförande för landets övriga delar av en dispensärorganisation av nu föreslagen natur landstinget måtte få komma i åtnjutande av statsbidrag till sitt dispensärväsende i samma utsträckning som dispensärer i övrigt».

Man blir därför något förvånad när man av propositionen finner, att di-

spensärer av Hallandstypen och Älvsborgstypen *endast böra bibehållas tillsvidare*. Och i det propositionen åtföljande förslaget till kungörelse har icke ens denna rätt kommit till uttryck. I § 4 berörda kungörelse finnes angivet att dispensärverksamhet skall vara »anordnad enligt av medicinalstyrelsen godkänd plan». Vi ha icke någon anledning misstänka att medicinalstyrelsen skall fara särskilt hårt fram mot den i Halland tillämpade organisationsformen. Men då i propositionen på flera håll gives uttryck för att *den tillsvidare kan godkännas*, har man viss anledning känna sig oviss inför vad som kan komma att hända.

Vi få därför värdsamt hemställa,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 85 om förslag till ändrade grunder för statsbidrag till dispensärverksamheten för tuberkulosens bekämpande måtte uttala sig för att dispensärverksamhet organiserad enligt den s. k. Hallandstypen och Älvsborgstypen måtte, intill dess Kungl. Maj:t och riksdagen annorlunda besluta, anses lika berättigad till erhållande av statsbidrag enligt »Kungörelsen angående statsbidrag till dispensärverksamheten för tuberkulosens bekämpande».

Stockholm den 20 februari 1937.

Anders Andersson,
Falkenberg.

Anders Pettersson
i Dahl.

Linus Andersson.